

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Juul Rysensteen*): Det var i og for sig ikke for Dagsordenens Skyld, jeg nu begærede Ordet, men paa Grund af en Ytring af den ærede Forslagsstiller af Dagsordenen. Jeg maa altsaa nu holde mig inden for Dagsordenens Ramme, og da vil jeg sige, at en Misbilligelse af Administrationens Ret vælter jo ikke en Minister. Det maa først konstateres, at Ministeren virkelig har haft Uret i det Forhold, som Misbilligelsen skulde rettes imod, og det afgøres et helt andet Sted end i denne Sal. Men naar det bliver sagt, at jeg paa utilbørlig Maade har grebet ind i vedkommendes Kandidatur, er det ganske urigtigt. Jeg har kun sagt, at, hvis han bliver valgt, er det uforeneligt med hans Stilling i Øjeblikket. Jeg har ikke sagt, at han vilde faa sin Afsked straks. Han kunde tage 3 Aars Permission og derefter gaa ind som Stationskarl og begynde forfra. Det have de Assistenten gjort, som tidligere have faaet 2 Aars Permission. De ere derefter gaaede ind i den Stilling, der stod dem aaben, naar de kom igen, de have sandelig ikke beholdt deres Stilling. At disputere om, hvorvidt det havde været rigtigere af mig at tie stille og hytte min egen Pels, skal jeg ikke indlade mig paa, men jeg vil dog sige, at enhver, som kender mig, ved, at jeg hytter aldrig min egen Pels, men søger at værne om dem, jeg har at gøre med.

Forslagsstilleren (J. C. Christensen):

Jeg ved ikke, om den ærede Ministers Pels vilde være kommen i nogen Fare ved, at Pakmester Pedersen havde faaet den Ret, der i Virkeligheden tilkom ham, men jeg synes dog, at den ærede Minister kunde have ladet Pakmester Pedersen faa sin Ret uden deri at indblande Spørgsmaalet om, hvorvidt Ministerens Pels kom i Fare derved eller ikke. Jeg begærede imidlertid Ordet for at gøre en kort Bemærkning til en anden Udtalelse af den ærede Minister. Ministeren siger, at en Misbilligelse vælter ikke en Minister, og den højtærede Minister henviste til, at hans Ansvar vejes et andet Sted end her. Den ærede Minister kan muligvis berolige sig med at henvise til Rigsretten, som Højre har for Skik, men sikkert nok er det, at Ministeren kom-

mer ikke bort fra, at han ogsaa over for os først og fremmest har et Ansvar for sine administrative Handlinger. Det, at Ministeren rask paastaar, at en Misbilligelse ikke vælter en Minister, kende vi. Men det afholder os ikke fra at give vor Mening til Kende i det her foreliggende Spørgsmaal, og det er det, jeg opfordrer Folketinget til at gøre.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Juul Rysensteen*): Maa jeg gøre den Bemærkning, at jeg kunde ønske at faa at vide, hvad det er for et Ansvar, jeg har over for dette Ting med Hensyn til de Funktionærer, der staa under min Administration.

J. C. Christensen: Det er ganske mærkværdigt, at en Minister kommer her ned i Tinget og spørger om sit Ansvar, han kender det ikke. Det er i høj Grad karakteristisk for Ministeriet, at et af dets Medlemmer kan stille et saadant Spørgsmaal.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Juul Rysensteen*): Jeg har ikke spurgt, hvilket Ansvar jeg overhovedet har, men jeg har bedt det ærede Medlem meddele mig, hvad han tror, jeg har for Ansvar over for dette Ting i en Administrations-sag, som gælder mit Forhold til de under mig sorterende Funktionærer.

J. C. Christensen: Det er fremdeles et mærkværdigt Spørgsmaal. Ministerens Ansvar ligger selvfølgelig deri, om han behandler sine Funktionærer overensstemmende med de Regler, som ere angivne i vore Love, og selvfølgelig har han ogsaa Ansvar for, at disse Funktionærer faa de borgerlige Rettigheder, som Grundloven tilsigter at give dem lige saa vel som andre Borgere. Den højtærede Minister skulde værne om disse Rettigheder i Stedet for at angribe dem.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Juul Rysensteen*): Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Dette sidste har jeg netop gjort.